

denne Skole, er overhovedet det svageste Punkt i Flertallets Forslag. Den klassiff-sproglige Skole er i sit Væsen ikke Andet end den nuværende lærde Skole, idet den har ganske de samme Fag, kun med følgende ubetydelige Udtaleser. Den har optaget Oldnordisk og Svensk, ikke som et særligt Undervisningsfag, men som Dele af Undervisningen i Modersmaalet; den har forandret Religionsundervisningen og endelig har den indskrænket Undervisningen i Fransk; det er omtrent den hele Forandring, som er foregaaet ved den klassiff-sproglige Skole. Flertallet har fuldkommen vel indset, at det var en stor Feil, at den klassiff-sproglige Skole var den eneste, men der er en anden Ulempe ved den klassiff-sproglige Skole, altsaa den nuværende lærde Skole, som Flertallet har overset, og det er, at den i sig selv er forfeilet, at den ikke duer fra sit eget Standpunkt. Idet vi altsaa nu agte af den klassiff-sproglige Skole at udsønde de Retninger, som vi antage kunne danne Grundlaget for en selvstændigere, højere Almendannelse, er det ogsaa en Pligt og en Nødvendighed, at vi med det Samme reformere den klassiff-sproglige Skole i dens egen Mand, i den Retning, hvori den skal gaa, men dette har man ikke gjort. Hvorledes er den nuværende lærde Skole, der som sagt falder sammen med den forestaaende klassiff-sproglige Skole, beffaffen? Den er opstaaet af Undervisningen i Latin og Græsk, men efterhaanden har man indbidnet det ene Fag efter det andet ved Siden deraf, og for at skaffe Plads til disse Fag, har man indskrænket Undervisningen i Latin og Græsk, saaledes at der i den lærde Skole, som den nu er, hverken er blevet Plads til Latin og Græsk eller til de andre Fag i et saadant Omfang, at det kan være til nogen Nytte, eller saaledes, at man gennem denne Skole kan opnaa nogen højere Almendannelse. Saaledes er Forholdet nu; det er, som man oftere har sagt, en ren encyklopædiske Skole, hvori der ikke er lagt Hovedvægt paa noget Fag i en saadan Grad, at man derigennem opnaar en højere Almendannelse. Man vil nu beholde Latin og Græsk, Naturlære, Mathematikk og Historie i samme Omfang, hvori de nu findes i de lærde Skoler, men dette er en besynderlig

Modsigelse, naar man samtidig ved den mathematikk-naturvidenskabelige Skole og ved den nordisk-historiske Skole fremhæver, og med Nette fremhæver Hovedsagene, saaledes at Elevens Tankebetning og Mandsudvikling fortrinnsvis føres i bestemte Retninger, idet de øvrige Fag kun behandles som Hjælpesag eller som mere almindennende Fag. Jeg skal ikke gaa nærmere ind paa Enkelthederne heraf, men jeg vil henstille til det ærede Flertal at tage under nærmere Overveelse, hvorvidt der ikke vil være Nødvendighed for, om ikke at udelukke Mathematikk og Naturlære, saa dog i alt Fald at indskrænke disse Fag, saaledes at man derved faar Leilighed til at udvide Undervisningen i Latin og Græsk i de Skoler, hvor Latin og Græsk skulle være Hoveddannelsesmidlet. — En anden Indvending imod den Maade, hvorpaa den klassiff-sproglige Skole er bleven behandlet, kan gøres med Hensyn til den Stilling, der er anvist Fransk. Man har vel i denne Skole tildelt Fransk to Timer ugentlig i de to første Aar og een Time ugentlig i de to sidste Aar, men i denne Tid kan man virkelig ikke lære Fransk; det er en fuldstændig Misforstaaelse, at man skulle kunne lære Fransk paa denne Maade. Fransk er det væreste af de nyere Kultursprog, hvori der gives Undervisning i Skolerne, og vil man optage dette Sprog, maa man ogsaa tildele det et saadant Maal af Tid og anvende et saadant Arbejde derpaa, at Bedkommende kan komme nogenlunde ind deri. I det Hele taget har Udvalgets Flertal behandlet de nyere Sprog noget stiftmoderligt. Det kan anses for et rigtigt Princip, at der i hver af de tre Afdelinger lægges særlig Vægt paa et af de nyere Sprog, og den Tid, som skal anvendes paa Tydsk og Engelsk i de Skoler, hvori disse Sprog ikke skulle være Hovedsprog, maa paa Grund af disse Sprogs Beskaffenhed anses for tilstrækkelig, men derimod er særlig Fransk blevet meget stiftmoderligt behandlet, og dette anser jeg for saa meget urigtigere, som Fransk i Almindelighed maa anses for det Kultursprog, der fortrinnsvis mest fortjener at dyrkes af os. Fransk har derhos en særlig Betydning for det latinske Sprog, da det er det vigtigste af de Kultursprog, som